

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه فرزند طبیعی در نظام حقوقی ایران و فقه امامیه

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

حامد میرزایی شریفی - کارشناس ارشد حقوق بین المللی، دبیر آموزش و پرورش نورآباد لرستان

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش بررسی جایگاه فرزند طبیعی در نظام حقوقی ایران و فقه امامیه می باشد روش پژوهش در این پایان نامه به صورت کتابخانه ای بوده که در این راستا با مطالعه و فیش برداری از کتابهای فقهی و حقوقی و استفاده از سایر منابع اطلاعاتی صورت پذیرفته است که نتایج این پژوهش نشان در حقوق ایران و اسلام اگر کودکی از رابطه نامشروع بوجود آید نسب وی نامشروع است و به چنین بچه ای والدین گفته می شود و کودک متولد از زنا اعم از اینکه ناشی از زنا غیر محصن و یا ناشی از زنا غیر محصنه باشد نامشروع محسوب و از نظر حقوقی تفاوتی بین فرزندان حاصل از انواع زنا وجود نخواهد داشت نسبت وقتی نامشروع است که در اثر مقاربت و نزدیکی زن و مردی که بین آنها تلقه زوجیت وجود نداشته به وجود آید و والدین یا یکی از آنها به عدم زوجیت و غیر قانونی بودن عمل علم داشته باشند و همچنین نسب کودک ناشی از شبه و در حکم نسب مشروع است و اما نسب قانونی نسبی است که منشا آن ازدواج معتبر و قانونی باشد. لازم به ذکر است در مقایسه با حقوق ایران و اسلام طبق کنوانسیون جهانی حقوق کودک کشورهای طرف کنوانسیون می بایست تمام اقدامات قانونی اجرایی، اجتماعی و آموزشی را در جهت حمایت از کودک در برابر تمام اشکال خشونت های روحی، آسیب رسانی یا سوء استفاده بد رفتاری یا استثمار من جمله سوء استفاده های جسمی در حینی که کودک تحت مراقبت والدین یا قیم قانونی یا هر شخص دیگری قرار دارد به عمل آورند. در قانون ایران که به پیروی از فقه امامیه است، چنانچه گفته شد کودکان ناشی از رابطه ی نامشروع از حق توارث بین ابوین خود محروم است و همچنین نکاح با محارم نسبی، و در سایر موارد دارای حقوق همسان با کودکان مشروع هستند. با وجود این در حالی که حدود یک دهه از الحاق ایران به کنوانسیون حقوق کودک می گذرد همچنان در بسیاری از موارد تعارضاتی وجود دارد، با توجه به اینکه الحاق ایران به این کنوانسیون به صورت مشروط بوده در مسایلی که خلاف شرع باشد؛ مفاد کنوانسیون قابل پذیرش نیست. خانواده فرآیندی از تلاش ناشی از توافق دو جنس مخالف برای ایجاد هماهنگی سلیقه هاست و در نظام های اجتماعی و حقوقی مختلف جایگاهی والا دارد و مهم ترین نهاد اجتماعی به حساب می آید. بقای نوع بشر، ترقی یا عدم پیشرفت جوامع، زیرساختارهای تربیتی و... حاصل تشکیل نظام خانواده است. در شریعت اسلام، انتخاب همسر و پیوند قانونی دو جنس مخالف و رابطه زناشویی میان آنان شالوده تشکیل خانواده و اساس پی ریزی تکالیف زوجین نسبت به یکدیگر و اعضای خانواده تلقی می گردد (روم/ 21). بر این اساس ازدواج آثار نیکو و پرارزش به دنبال دارد: اطاعت و امتثال فرمان خدا (نور/ 32)، دستیابی به آرامش درونی و مهر و رافت توأم با صمیمیت (روم/ 21)، برپایی سنت رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم)، (مجلسی، 220/100)، حفظ دین و اجتناب نفس از وقوع در حرام، (کلینی، 329-328/5)، تعدیل احساسات نفسانی و بهره مندی از آن به منظور رسیدن به خودشکوفایی (عاملی، 41/20) و تولید نسل (مجلسی، همانجا). برخورداری از نعمت فرزندآوری و تربیت اولاد ...

کلمات کلیدی:

فرزند طبیعی، نظام حقوقی، ایران، فقه امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/855434>

